

Jedinstvo u misiji: procedure u crkvenom pomirenju

Hrišćanska adventistička crkva nastavlja sa rastom broja vernika koji dolaze iz "svakog jezika i kolena i naroda i plemena". Ovi vernici imaju privilegiju da rade i mole se za jedinstvo u veri i misiji za koju se Isus tako ozbiljno molio (Jovan 17,11.20-23). Katkad ovo jedinstvo može biti iskušenje za neku lokalnu crkvu – koliko je tek to iskušenje za porodicu u celom svetu koju čini skoro 20 miliona ljudi koji govore različitim jezicima, imaju različite kulture i poreklo. Pa ipak, ovo je najuzvišeniji ideal na koji smo pozvani!

Iz tog razloga je značajno da se okupimo u zajedničkoj molitvi, planiranju i glasanju za formalne pravilnike i uputstva. To obezbeđuje jedan okvir koji pomaže održanju našeg zajedništva kao ljudi, ujedinjenih u jednoj proročkoj misiji i poruci. To nije nešto što treba da doživimo na površan način ili da ignorišemo. Umesto toga, to predstavlja naše najbolje napore kao planetarnog tela da budemo odani Bogu i napredujemo zajedno.

Da bi bilo koja organizacija mogla da funkcioniše efikasno, njeni članovi moraju povremeno da ostave po strani svoja lična mišljenja i daju prednost onome što je dobro i zdravo za veći deo tela. Kao nesavršena bića, mi možemo da očekujemo da se dešavaju greške. Bog je naš nepogrešivi Vođa, ali Njegovi sledbenici Ga neće uvek razumeti. Povremeno, pojedinci ili organizacije će delovati van izglasanog crkvenog Pravilnika o radu. Ponekad se to dešava slučajno; ponekad namerno (pa čak možda i sa veoma dobrim namerama). Ali Pravilnik o radu ima dobro definisane procedure koje treba sprovesti kad neki pojedinac ili entitet oseća potrebu za izuzećem iz Pravilnika o radu ili drugih izglasanih delovanja Crkve. Kad bilo koji entitet odluči da "deluje samostalno," celo telo Crkve pati i rasipa se. Ako se ovim pojavama ne pozabavimo, one mogu dovesti do optužbi za nepravedno postupanje i mogu da podriju jedinstvenu misiju Crkve.

Šta treba da radi crkvena porodica kad se ovako nešto dešava? Da ignoriše tu situaciju, da moli Boga da problem jednostavno nestane? Da se momentalno aktivira i zahteva povinovanje? Ili možda postoji neki uravnoteženiji način na koji možemo jedni druge da smatramo odgovornim i da radimo zajedno za naše zajedničko dobro?

Nakon dosta molitve, konsultacija i diskusija

PREPORUČENO JE

1. Da se usvoje sledeći koraci pomirenja sa entitetima koji su, izgleda, prevideli ili ignorisali biblijske principe izražene u Osnovnim verovanjima, izglasanim načinima delovanja ili Pravilnikom o radu Crkve:

- a. Slušajte i molite se.
 - i) Ovaj korak počinje kad izvršni službenici ili rukovodeće telo postanu svesni očiglednog razloga za brigu u vezi delovanja podružnog entiteta. Izvršni činovnici treba tada se sastanu sa vođama tog podružnog entiteta. Na taj način će biti pružena prilika za zajedničku molitvu i uzajamno slušanje.
- b. Konsultacije sa većom grupom ljudi.
 - i) Ako je utvrđeno da postoji potreba za daljom diskusijom, izvršni činovnici sledećeg višeg organizacionog nivoa treba, nakon konsultacija sa tim entitetom, da oforme veću grupu radi diskusije o postojećem problemu. Ta grupa – uključujući laike, pastore i administratore iz tog entiteta kao i šire Crkve – treba da se sastane bar dva puta u periodu od šest meseci. Na taj način će biti pružena prilika za uzajamno slušanje, zajedničku molitvu i proučavanje Božje volje iz Njegove Reči i iz Duha proroštva. Treba uložiti svaki napor i odvojiti dovoljno vremena za lične posete, otvorene konsultacije, sastanke i forume za dijaloge.
 - ii) Ako je sporna pojedinost kritično vremenski osetljiva (kao u slučaju kad se neki entitet priprema da uzme neovlašćenu pozajmicu koja kasnije ne može da se poništi), izvršni odbor, u konsultaciji sa prvim sebi nadređenim organizacionim nivoom, može da da ovlašćenje za izmenu vremenskog okvira.
 - iii) Izvršni službenici koji su oformili veću grupu treba svoje rukovodeće telo i izvršne službenike sa prvog njima nadređenog organizacionog nivoa redovno da izveštavaju o tim diskusijama.
- c. Pišite pastoralna pisma.
 - i) Ako ni nakon šest meseci diskusije o nekoj pojedinosti još nema rešenja, izvršni službenici prvog sledećeg nadređenog organizacionog nivoa treba da pišu pastoralna pisma ohrabrenja izvršnim službenicima i rukovodećem telu tog entiteta da vode svoju organizaciju tako da ona bude verna biblijskim principima izraženim u Osnovnim verovanjima, izglasanim načinima delovanja i Pravilniku o radu Crkve.
- d. Slušajte i molite se ponovo.
 - i) Ako ova pisma i dalje ne doprinose rešavanju problema, izvršni službenici prvog sledećeg nadređenog organizacionog nivoa treba ponovo da se sretnu sa izvršnim službenicima i rukovodećim telom entiteta koji ima problem da bi ih podstakli i ohrabрили da ponovo razmotre situaciju (osim ako nije odobrena izmena vremenskog okvira kao u gore navedenom koraku b). Oni takođe treba da zahtevaju priliku da se ponovo susretnu sa grupom koja je oformljena radi tog problema.
- e. Započnite drugu fazu pomirenja.
 - i) Ako, iz nekog razloga, gore navedeni procesi molitve i konsultacija ne dovode do rešenja problema, izvršni odbor prvog sledećeg nadređenog organizacionog nivoa treba da razmotri rezoluciju o sukobu procedura o kojima se govori u preporuci 2. ispod.

ii) Radi biblijskih principa izraženih u obliku Osnovnih verovanja ili izglasanih načina delovanja i Priručnika o radu koji važe na nivou celog sveta, umešaće se i Generalna konferencija.

PREPORUČENO JE

2. Zahtevati od Administrativnog odbora Generalne konferencije da na godišnjem zasedanju 2017. godine preporuči proceduralne korake koje treba ostvariti u slučaju da primenom gore preporučenih procedura pod 1. ne dođe do razrešavanja sukoba.

Nakon odobrenja ovog dokumenta, čak iako pun proces još nije potpuno prepoznat ni odobren, entiteti imaju ovlašćenje da primene ovaj proces u slučajevima nepridržavanja biblijskih principa izraženih u Osnovnim verovanjima, izglasanim načinima delovanja ili Pravilnicima o radu Crkve i da naprave izveštaj za svoju diviziju ili, u slučaju da se radi o instituciji Generalne konferencije kroz Administrativni odbor Generalne konferencije, na sledećem godišnjem zasedanju Izvršnog odbora Generalne konferencije.

Iako će povremeno biti potrebne rezolucije sukoba, porodica Hrišćanske adventističke crkve i njene organizacione jedinice se pozivaju da budu deo proročkog pokreta za kraj vremena koji svojom porukom nade i spasenja doseže sve jezike, kolena, narode i plemena po celom svetu. Privilegija je biti deo crkvene porodice koja nosi "bremena jedan drugog" (Gal. 6,2), čiji su članovi "blagi, milostivi, praštajući jedan drugom" (Ef. 4,32) i koji teže zajedničkom radu "da i svet veruje" (Jovan 17,21).

"Da, dođi, Gospode Isuse." (Otkr. 22,20)